

Ba Mươi Năm Ở Mỹ Thèm Lắm Tiếng Ca Dao

Đã sắp hết năm rồi, trời không mưa, lạ thật! Hay chùa không có Phật? Hay nhà thờ không chuông?

California buồn! Một chữ thôi, là đủ? Đêm đêm con chim cú kêu buồn hơn tiếng mưa!

Mỗi ngày tôi làm thơ mà mở lời muốn nghẹn! Bao nhiêu lời hò hẹn...trở về, ai nhớ đâu!

Tôi đứng nhìn thật lâu mái ngói lầu hiu quạnh! Bờ cầu, nắng quá, tránh cái cảnh phố phường chằng?

...trong khi bạn, Việt Nam, than: "mưa chi mưa mãi!". Thơ Lưu Trọng Lư nhớ lại..."Lòng nhớ thương hoài!" (*).

Bao nhiêu năm quê người, biết bao người bỏ cuộc! Con, cháu quên Đất Nước...chuyện, thành chuyện dĩ nhiên!

Đi ngang Nhà Thương Điền, dừng xe, rơi nước mắt...Bao nhiêu người về đất, về tro bụi...thời gian?

Bạn ơi, tôi lang thang, lá vàng mùa Thu mới...Những cơn mưa mong đợi, nước mắt đã trào ra!

Trăm năm Cõi-Người-Ta, ông Nguyễn Du nói đấy...chắc lòng ông nát bấy...mười lăm năm...hồi xưa?

Thơ tôi buồn hơn mưa, phải không bạn yêu quý? Tương Giang đầu, Tương Giang vĩ, cộng ẩm Tương Giang thủy...

Ba mươi năm ở Mỹ, tôi làm thơ chữ Tàu...Thèm lắm tiếng ca dao mưa thì ào nước nở...

Trần Văn Lệ

(*) Thơ Lưu Trọng Lư